

ผู้ตัดสิน (REFEREE)

ในการแข่งขันกีฬาทุกประเภทบุคคลที่มีความสำคัญ ซึ่งจะขาดไม่ได้ นั่นก็คือ กรรมการผู้ตัดสิน เพราะผู้ตัดสินนั้นจะเป็นผู้ควบคุมการเล่นหรือการแข่งขันให้เป็นไปตามกติกาที่วางไว้ ทั้งยังมีหน้าที่อีกมากมายหลายประการ

ดังนั้น สิ่งที่ผู้ตัดสินจะต้องทราบนอกจากบทกติกาแล้ว ยังมีเรื่องต่าง ๆ อีกมาก เรื่องที่จะต้องเตรียมพร้อมไว้ล่วงหน้า และต่อไปนี้เป็นข้อแนะนำในเรื่องต่าง ๆ ที่ผู้ตัดสินควรทราบกล่าวคือ

1. เครื่องแต่งตัว

ในเรื่องเครื่องแต่งตัวของผู้ตัดสินนั้นดูเหมือนว่าจะเป็นเรื่องไม่ค่อยสำคัญมากนัก แต่ที่จริงแล้วมีมากมายหลายสิ่งที่จะต้องรอบคอบไม่เช่นนั้นแล้ว อาจทำให้ผู้ตัดสินเกิดมีปัญหาคืนใจได้เช่นกัน อย่างเช่น ถ้าชุดแข่งขันของนักกีฬาเกิดมีสีซ้ำกับชุดแข่งกาของผู้ตัดสินเข้า และถ้าผู้ตัดสินไม่ได้มีชุดสำรอง ซึ่งเป็นเสื้อสีอื่นที่ต่างจากนักกีฬาก็จะทำให้ผู้เล่นเกิดความสับสนขึ้นได้ เพราะฉะนั้นเรื่องเครื่องแต่งกายของผู้ตัดสินนั้นเป็นเรื่องที่จะมองผ่านไปไม่ได้ ดังนั้นผู้ตัดสินจะต้องตระเตรียมไว้ล่วงหน้า และต่อไปนี้เป็นคำแนะนำในเรื่องนี้แก่ผู้ตัดสิน กล่าวคือ

1.1 รองเท้า จะต้องเป็นรองเท้านิคมพื้นมีปุ่ม หรือที่เรียกว่ารองเท้าฟุตบอล และสีของรองเท้านั้นจะต้องเป็นสีที่สมาคมรักบี้ฟุตบอล ๆ หรือเป็นสีที่คณะกรรมการจัดการแข่งขันเป็นผู้กำหนด รองเท้าจะต้องมีขนาดสวมใส่สบาย ๆ เช่น ไม่รัดหรือบีบเท้า เ็นชนิดหนังอ่อนนิ่ม พื้นไม่แข็ง และเมื่อถูกน้ำหรือโคลนแล้วไม่เลื่อนหลุดจากเท้า หรือชั้นน้ำจมน้ำหนักมากไปจนวิ่งไม่สะดวก เชือกผูกรองเท้าจะต้องตรวจตราก่อนเสมอ เพราะอาจเปื่อยยุ่ยและขาดได้ง่าย ๆ หากจะให้ดีแล้วจะต้องมีเชือกผูกรองเท้าสำรองไว้ต่างหากอีกหนึ่งคู่ และมีสีตามที่สมาคมกำหนด หากไม่ได้กำหนดไว้ ควรจะใช้รองเท้าสีค่า เชือกผูกรองเท้าสีขาวจะเหมาะสมกว่าสีอื่น ๆ นอกจากเรื่องรองเท้าและเชือกแล้ว ควรหาวัสดุแข็ง ๆ เป็นแห่งเล็ก ๆ ไว้สำหรับกระโดดออกจากพื้นรองเท้าด้วย ภายหลังที่ทำหน้าที่สมบูรณ์แล้ว

1.2 ดุงเท้า ใช้สีกามที่สามคม ๓ หรือคณะกรรมการจัดการแข่งขันกำหนดเหมือนกัน หากไม่ได้กำหนดควรใช้สีกาและจะท้องหาวัสดุที่สามารถรัดให้ดุงเท้าอยู่คงที่ได้ ไม่เช่นนั้นแล้วดุงเท้าอาจหลุดลงมากองที่ข้อเท้า หรือหลุดลงไปอยู่ในร่องเท้าก็ได้ในขณะที่วิ่งท่าการตัดสินอยู่โดย เฉพาะอย่างยิ่งในสภาพสนามและหรือมีฝนตกลงมาระหว่างการแข่งขัน วัสดุที่จะนำมาใช้รัดนั้นอาจเป็น เชือก ยาง หรือ เทป รัดหรือผูกไว้ก็ได้ แต่ไม่ควรให้มียางโผล่ออกมาควรจะมีขอบดุงเท้าลงมาคลุมไว้ ดุงเท้าควรใช้ชนิดที่ไม่อมหรือซับน้ำมากเกินไป เพราะจะทำให้มีน้ำหนักมากเกินไป

1.3 กางเกง กางเกงนั้นต้องใช้กางเกงขายาวและเป็นสีตามที่สามคม ๓ กำหนด และมีกระเป๋าสำหรับใส่อุปกรณ์ที่จำเป็นติดตัวลงไปในสนามด้วยได้ เช่น ไม้บันทึก นกหวีดสำรอง คินสอหรือปากกา เหยียดเฉียงท่าย เป็นต้น ควรจะสำรวจความเรียบร้อยของกางเกงด้วย เช่น ตะขอเกี่ยว ซิปรูด หรือกระดุม และไม่ให้รวมจนอาจหลุดจากเอวได้หรือไม่ดีแน่นอนเกินไป

1.4 เสื้อ เสื้อเป็นชนิดสีและแบบตามที่สามคม ๓ หรือคณะกรรมการจัดการแข่งขันกำหนด และผู้ตัดสินควรเตรียมเสื้อสำรองไปสนามด้วยอีก 2 ตัว และมีสีที่แตกต่างกันทุกตัว หมายความว่า จะต้องมียี่ห้อทั้งหมด 3 ตัว เป็นสีที่สามคม ๓ กำหนด 1 ตัว และสีอื่น ๆ อีกตัวละ 1 สี 2 ตัว ที่ต้องเตรียมไม่เพราะถ้าสีของเสื้อเกิดไปซ้ำกับสีเสื้อของนักกีฬา ก็จะได้เปลี่ยนเป็นสีที่ต่างจากนักกีฬาทั้งสองทีมนั้นเสีย

1.5 นกหวีด ต้องเลือกใช้ชนิดที่เป่าดัง เสียงชัดเจน มีเชือกห้อยสำหรับคล้องติดกับข้อมือไว้ เพื่อป้องกันการหลุดจากมือ และควรจะมีนกหวีดสำรองติดตัวลงไปในสนามอีกสัก 1 ตัว เพื่อว่าอันแรกหลุดหายไปจะได้หยิบขึ้นมาใช้ได้ทันที และก่อนลงสนามควรจะทดสอบเป่านกหวีดดูก่อนว่าใช้ได้หรือไม่

1.6 ควรเตรียมกางเกงชั้นในสำรองใส่กระเป๋าถือไปด้วย เพราะหากเกิดเปียกและก็จะได้มีเปลี่ยน

1.7 ถุงพลาสติกสำหรับใส่ชุดตัดสินที่ขึ้นและภายหลังการตัดสิน หากจะใส่ลงในกระเป๋าเลยก็จะทำให้กระเป๋าเปียกได้

1.8 อุปกรณ์อื่น ๆ ที่อาจมีความจำเป็นต่อการใช้ภายหลังการตัดสิน เช่น น้ำเช็ดตัว สะบู่ ยาสระผม มีคคเค็ช็อก (ไว้คคเค็ช็อกดูกรองเท้าที่แก้มออก) ฯลฯ เตรียมใส่กระเป๋าไปด้วยเพราะอาจใช้เป็นประโยชน์ได้

2. การเตรียมตัวก่อนการแข่งขัน ก่อนที่จะเดินทางไปสนามทำการแข่งขัน ผู้ตัดสินควรทบทวนกติกาการแข่งขัน ในเนื้อหาสาระที่จำเป็น และมักเป็นเรื่องที่นักกีฬากระทำผิดบ่อย ๆ หากเกิดมีข้อสงสัยควรรีบปรึกษาท่านผู้รู้ให้หายสงสัยเสีย และที่สำคัญผู้ตัดสินต้องเข้าใจในกฎระเบียบการแข่งขันครั้งนั้น ๆ ฤ วัน เวลา และสถานที่สนาม สำหรับแข่งขันให้เรียบร้อยจนเกิดความมั่นใจอีกครั้งหนึ่ง นอกจากนั้นควรตรวจสอบอุปกรณ์ต่าง ๆ ที่เตรียมใส่ลงในกระเป๋าให้ครบถ้วน ไม่ควรจัดกระเป๋าออกนอกจากบ้าน ควรเตรียมก่อนล่วงหน้าแต่เป็น ๆ ไม่เช่นนั้นแล้วอาจมีการหลงลืมบางสิ่งบางอย่างไป ทางที่ดีควรจะมีบัญชีรายการสิ่งของไว้ตรวจสอบเป็นขึ้น ๆ ก่อนบรรจุลงในกระเป๋า นอกจากเรื่องดังกล่าวข้างต้นแล้ว ผู้ตัดสินควรเตรียมตัวในเรื่องต่าง ๆ ดังต่อไปนี้

2.1 จะต้องเดินทางไปถึงสนามก่อนการแข่งขันเสมอ เพื่อจะได้มีเวลาในการตรวจสอบความเรียบร้อยของสนาม เช่น การตีเส้นต่าง ๆ ขงบอกจุดต่าง ๆ ป้ายบอกคะแนน เจ้าหน้าที่ฝ่ายต่าง ๆ แพทย์สนาม อุปกรณ์สนามอื่น ๆ ตลอดจนตรวจสอบสภาพสนามเล่นว่ามีวัสดุหรือความบกพร่องที่อาจเป็นอันตราย หรือมีอุปสรรคต่อการเล่นของนักกีฬาหรือไม่ และถ้าหากจะมีการแข่งขันก่อนหน้าทีตนจะตัดสิน ก็อาจสอบถามผู้ตัดสินคู่ก่อนหน้าตนว่ามีอะไรจะแนะนำเกี่ยวกับสภาพสนามหรือเรื่องอื่น ๆ อีกได้บ้าง

2.2 ต้องสนใจเรื่องดินฟ้าอากาศ โดยเฉพาะคำทำนายจากกรมอุตุฯ หรือดูจากอุณหภูมิตัว ความกดดันอากาศ หรือดูจากท้องฟ้า เพราะจะได้เตรียมตัวได้เหมาะสมกับสภาพของอากาศ และสนาม เช่น หากมีฝนตกก่อนหน้าการแข่งขัน ก็จะได้เตรียมรองเท้า

ที่มีปุ่มยาว หากฝนไม่ตกติดต่อกันหลาย ๆ วัน พื้นสนามจะแข็งกว่าปกติ จะได้เตรียมของเท้าที่มีพื้นนุ่ม หรือปุ่มสั้น เป็นต้น

2.3 เมื่อถึงสนามแล้วต้องรีบเปลี่ยนเครื่องแต่งตัวให้เรียบร้อย ก่อนการแข่งขันแต่เนิ่น ๆ เพราะจะมีเวลาตรวจสอบเรื่องต่าง ๆ ใ้ได้อย่างดีถ้วน ไม่ควรให้นักกีฬาและบุคคลอื่น ๆ รบกวนผู้ตัดสิน และเมื่อถึงสนามแล้วควรถามหาผู้กำกับเส้นว่าเป็นใครมาถึงสนามหรือยัง หากเห็นว่าผู้กำกับเส้นไม่มาทำหน้าที่ก็จะทำให้ทีมคู่แข่งส่งผู้กำกับเส้นมาทำหน้าที่แทนทีมละ 1 คน และผู้ตัดสินจะต้องสอบถามและชี้แนะผู้กำกับเส้นที่แต่ละทีมส่งมานั้นให้เสียก่อน

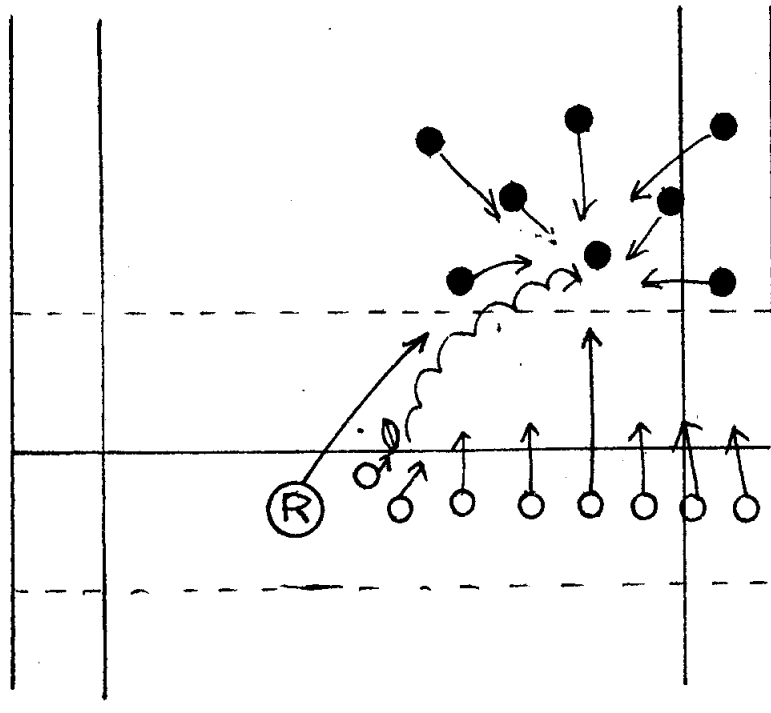
2.4 ก่อนลงสนามควรอบอุ่นร่างกายเสียก่อน เพราะการอบอุ่นร่างกายจะทำให้สภาพร่างกายมีความพร้อมยิ่งขึ้น และจะทำให้ความตื่นเต้นลดน้อยลงไปด้วย

2.5 เรียกหัวหน้าชุดทั้งสองฝ่ายมาทำการเสี่ยงเพื่อเลือกแดน หรือเลือกเตะเปิด

2.6 เป่านกหวีดเรียกผู้เล่นลงสนามพร้อมกับสำรวจจำนวนของผู้เล่นทั้งสองฝ่าย ตรวจสอบเครื่องแต่งกาย เมื่อเห็นว่าทุกอย่างเรียบร้อยแล้วจึงเป่านกหวีดเริ่มการแข่งขัน

3. ตำแหน่งการยืนของผู้ตัดสินในขณะเกมการเล่นแข่งขัน อันที่จริงแล้วตำแหน่งการยืนของผู้ตัดสินนั้นจะยืน ณ จุดใด ๆ ก็ได้ในสนามไม่ว่าสถานการณ์นั้นจะเป็นอย่างไร เพียงแต่ตำแหน่งการยืนนั้นไม่กีดขวางการเล่น และเป็นจุดที่สามารถมองเห็นเกมการเล่นได้ทั่วถึง แต่ถึงจะอย่างไรก็ตามตำแหน่งต่าง ๆ ที่ควรยืนในสถานการณ์ต่าง ๆ นั้นก็มีแนวทางซึ่งหึงยึดถือเป็นหลักได้เหมือนกัน กล่าวคือ

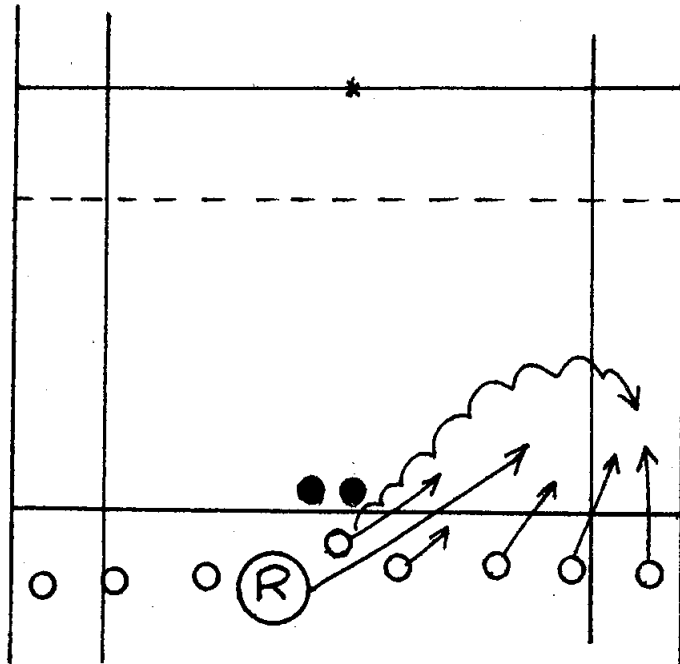
3.1 ในขณะเตะลูกเริ่มเล่น (KICK OFF หรือ DROP OUT) ผู้ตัดสินควรยืนอยู่หลังเส้นแบ่งครึ่งสนามในแดนของฝ่ายผู้เตะเริ่มนั้น โดยยืนอยู่ใกล้ ๆ ลูกบอล และให้ลูกบอลอยู่ระหว่างผู้ตัดสินและผู้เล่นกองหน้า (กูรุษ)

เมื่อผู้เล่นเริ่มเตะลูกบอล ผู้ตัดสินจะต้องมองดูผู้เล่นกองหน้าฝ่ายเตะลูกบอลหรือ แม้แต่กองหลังก็ตามว่าได้ยื่นล้ำหน้าผู้เตะลูกหรือไม่ ไม่ควรมองตามลูกบอลไป เพราะอาจมีผู้เล่นยืนในตำแหน่งล้ำหน้าผู้เตะอยู่ก็ได้ และเวลาที่ลูกบอลลอยไปนั้นมีช่วงเวลาานพอที่ผู้ตัดสินจะหันกลับมาดูลูกบอลว่าลอยไปได้ระยะและฝ่ายรับได้ทำผิดกติกาหรือไม่ หากเห็นว่าลูกบอลลอยหรือกึ่งไปไม่ถึงเส้น 10 เมตร และฝ่ายรับไม่ยอมรับการเตะในครั้งนั้น หรือถึงแม้ว่าลูกบอลไปไม่ถึง 10 เมตร แต่ฝ่ายรับยอมรับการเตะโดยวิ่งขึ้นมาเล่นลูก ผู้ตัดสินก็จะได้ดำเนินการให้เป็นไปตามกฎกติกาที่วางไว้ และหากเกมสัการเล่นดำเนินต่อไป ผู้ตัดสินจะต้องวิ่งไปตามทิศทางลูกบอลลอยไปนั้น จนถึงจุดที่ลูกบอลตก และติดตามการเล่นอย่างใกล้ชิดต่อไป

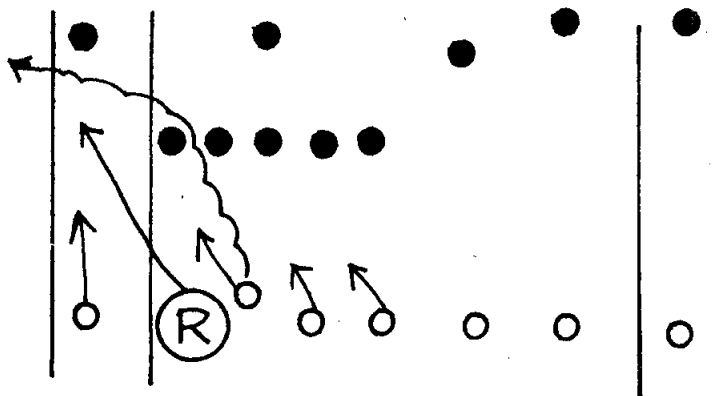
3.2 การเตะลูกพร้อมเริ่ม ณ บน หรือหลังเส้น 22 เมตร (25 หลาเคิม) ผู้ตัดสินจะต้องรีบวิ่งขึ้นไปใกล้จุดเตะลูกบอลให้มากที่สุด และอยู่ในแนวหลังคนเตะลูกบอล ตามองดูลูกบอลตลอดเวลา เพราะจะได้ดูว่าการเตะนั้นถูกต้องตามกติกาหรือไม่ ทั้งยังต้องเหลือบดูผู้เล่นฝ่ายเตะอีกว่าทุกคนอยู่ในตำแหน่งล้ำหน้าผู้เตะหรือไม่ ในกรณีนี้ควรไปยืน ณ ตำแหน่งที่สามารถมองเห็นผู้เล่นฝ่ายรุกได้ทั้งหมด นอกจาก

นั่นควรคิดว่าลูกบอลได้โดยเส้น 22 เมตรหรือไม่ และจะต้องวิ่งตามลูกบอลขึ้นไปให้ใกล้ บริเวณที่ลูกบอลตกให้มากที่สุด เพื่อควบคุมการเล่นต่อไป

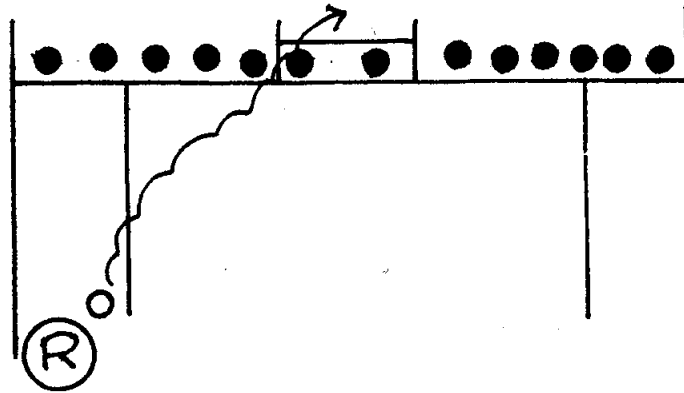

3.3 เตะลูกกึ่งเปลา (FREE KICK) และเตะลูกโทษ (PENALTY KICK)

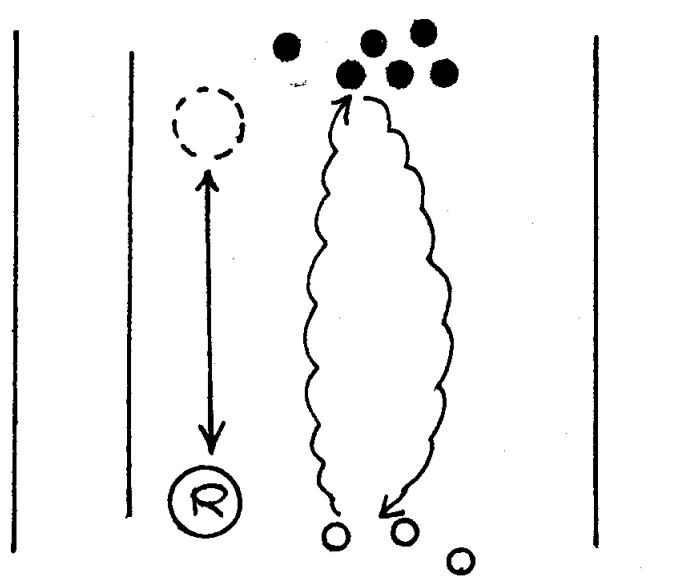
ให้ยืนอยู่ใกล้ ๆ คนเตะและในค่านที่สามารถมองเห็นผู้เล่นได้มากที่สุด เพื่อที่จะได้รู้ว่าผู้เล่นนั้น ๆ อยู่ในฐานะที่จะเล่นลูกได้หรือไม่ ทั้งยังจะต้องดูว่าผู้เล่นเตะนั้นได้เตะลูกบอลตรงจุดหรือไม่ ให้ตรวจสอบระยะที่ฝ่ายกระทำผิดถอยลงไปทางจากลูกบอลถึง 10 เมตรหรือไม่ เมื่อลูกบอลลอยไปแล้วให้วิ่งตามลูกบอลขึ้นไป

3.4 ตะเข็บเปลี่ยนประตู ให้ยืนในตำแหน่งเดียวกันกับการตะลุมโทษ แต่ไม่ต้องวิ่งตามลูกบอลไปโดยเฉพะการตะเข็บเปลี่ยนประตูภายหลังจากการได้เหรียญ เพราะจะเริ่มเล่นใหม่ ณ จุดกึ่งกลางสนาม แต่ถ้าเป็นการตะเข็บเปลี่ยนประตูเพราะได้ โทษ ผู้ตัดสินจะต้องวิ่งตามลูกไปเพราะหากการตะเข็บเปลี่ยนประตูไม่เป็นผลการเล่นก็จะดำเนินต่อไป

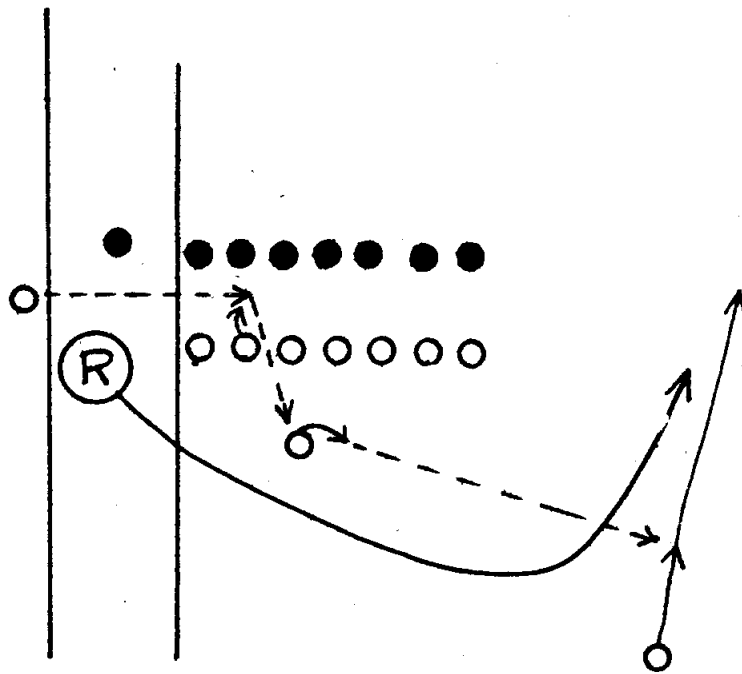

3.5 ตะลุมบอลย้อนกลับออกไปกลับมา ในบางครั้งนั้นผู้เล่นทั้งสองฝ่ายจะมีการตะลุมบอลย้อนกลับออกไปกลับมา ผู้ตัดสินก็จะต้องวิ่งตามลูกกลับออกไปกลับมา ตามทิศทางของลูกบอล และควรวิ่งในสนามคานที่สามารถมองเห็นผู้เล่นได้ทั่วถึง เพราะจะได้มองเห็นการละเมิดกติกาว่าควยการล้ำหน้าได้

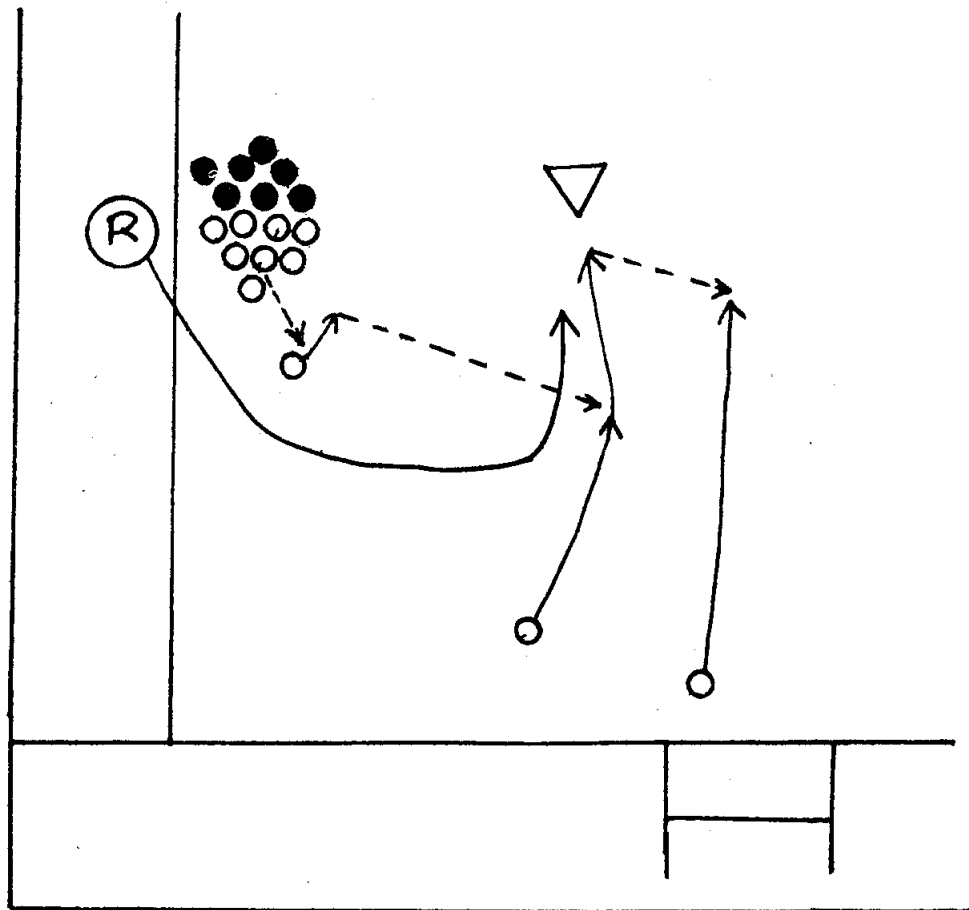
3.6 แอวทูม ในขณะที่เกิดแอวทูมนั้น ผู้ตัดสินจะต้องเลือกยื่น ๗ มุมใดมุมหนึ่งของแอวทูมซึ่งมีอยู่ 4 มุมด้วยกัน แต่ไม่ควรเลือกยื่นเฉพาะมุมนั้น ตลอดการแข่งขัน ควรสลับเปลี่ยนมุมยื่นบ่อย ๆ เพราะไม่เช่นนั้นแล้วผู้เล่นในแอวทูมบริเวณซึ่งไกลตาจะถือโอกาสเล่นเอวริคเอาเปรียบผู้เล่นฝ่ายตรงข้ามได้ หากยื่น ๗ มุมซึ่งใกล้เส้นลูกออกข้างสนามควรดลยไปยื่นที่เส้นลูกออกนั้น เพื่อจะได้คู่ว่าการโยนลูกเข้าไปในแอวทูมนั้นถูกต้องตามกติกาหรือไม่ ในขณะที่เดียวกันก็ต้องคุ้ระยะห่างของบุคคลในแอวทูมด้วยว่าถูกต้องหรือไม่ และเมื่อเห็นว่ายังไม่ถูกต้องจะต้องชดถการโยนลูก และสั่งให้ยื่นเสียใหม่ให้ถูกต้อง

เมื่อผู้เล่นโยนลูกเข้าไปในแอวทูมอย่างถูกต้องแล้ว ผู้ตัดสินควรชำแ่ฉองคู่ผู้เล่นกองหลังที่ไม่ได้อยู่ในแอวทูม ยกเว้นผู้เล่นในตำแหน่งสกริมฮาร์ฟ โดยเฉพาะอย่างยิ่งก่อนที่จะโยนลูก ผู้เล่นเหล่านั้นดลยต่ำลงไปจากแอวทูมถึง 10 เมตรหรือไม่ และเมื่อลูกบอลถูกบักหรือส่งออกจากแอวทูมไปแล้ว ผู้ตัดสินจะต้องวิ่งตามลูกบอลนั้นไปทันที เพราะจะได้มองเห็นการเคลื่อนไหวและควบคุมเกมสัการ เล่นต่อไป

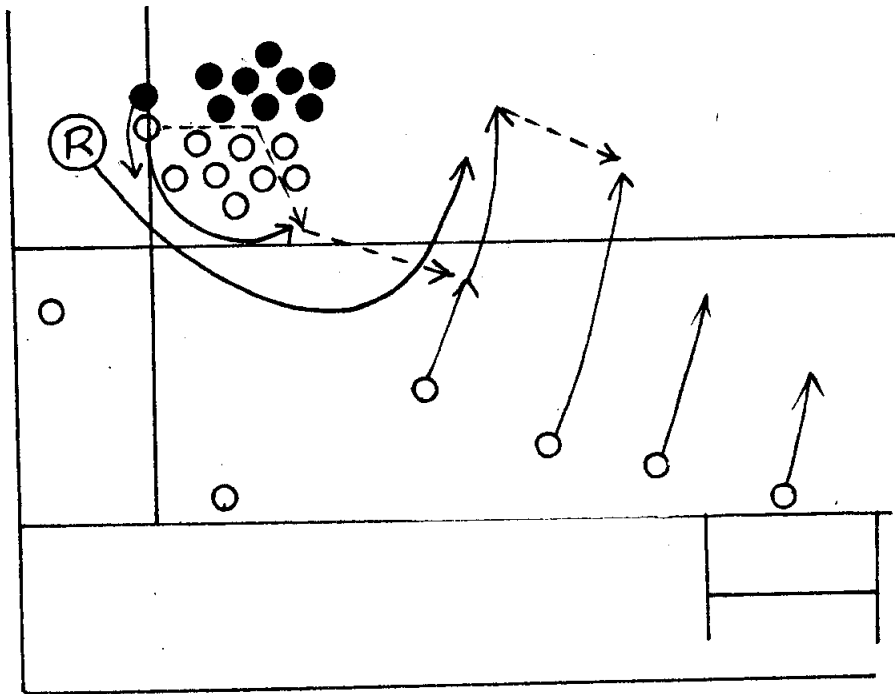

3.7 กลุ่มย่อยและสกริมย่อย ไม่ว่าจะกลุ่มย่อยหรือสกริมย่อย จะเกิดจากแถวท่มหรือระหวางการแข่งขันก็ตาม ตำแหน่งซึ่งผู้ตัดสินควรรยืนนั้นควร เป็นคานข้างของกุ่มผู้เล่น และจะตองระมัดระวังการกิดขวางผู้เล่นควย จะตอง คอยการล้าหน้าเลนสมมติของผู้เล่นทั้งสองฝ่าย โดยเฉพาะผู้เล่นที่หลุดออกไป จากกุ่มว่าไคหนดกับเข้ามาถูกตองตามกติกาหรือไม่ และถากุ่มย่อยหรือ กุ่มสกริมย่อยมีการเคลื่อนย้ายตำแหน่ง ผู้ตัดสินจะตองเคลื่อนตามไปอย่างใกล้ชิด ถ้าจะให้ไคแล้วควรรยืนข้างกุ่มผู้เล่นในคานที่สามารถมองเห็นผู้เล่นอื่น ๆ ไคมาก ที่สุดเท่าที่จะทำได้

3.8 สก๊อตตี ผู้ตัดสินจะต้องยืนตำแหน่งที่มีการใส่ลูกเข้าสก๊อตตี โดยยืนอยู่หลังคนใส่ลูก ณ จุดกึ่งกลางสก๊อตตี เว้นเสียแต่ว่ามีเหตุขัดข้องอันเกิดจากผู้เล่นค้านตรงกันข้าม ซึ่งผู้ตัดสินจะต้องวิ่งอ้อมไปคูโดยให้ชดถการใส่ลูกเข้าสก๊อตตีไว้ก่อน นอกจากนี้ผู้ตัดสินยังต้องดูแลการยืนของผู้เล่นกองหลัง หรือผู้เล่นที่มีใ้คอยู่ในสก๊อตตีว่ายืนในที่ที่ถูกตองหรือไม่ การใส่ลูกเข้าสก๊อตตีเป็นไปตามกติการะบุไว้หรือยัง และในขณะที่มีการสก๊อตตีนั้นผู้เล่นใ้คปฏิบัติทุกอย่างให้เป็นไปตามกติกาหรือไม่

ในขณะที่จะมีการใส่ลูกเข้าสก๊อตตี ผู้ตัดสินอาจดอยหลังออกห่างจากสก๊อตตีเพื่อถ้กมการใส่ลูกเข้าสก๊อตตีใ้ค และเมื่อลูกบอลเข้าสก๊อตตีไปแล้ว แต่ลูกบอลยังอยู่ในครอบครองของฝ่ายใ้คฝ่ายหนึ่ง แต่ลูกบอลนั้นยังไม่ออกจากสก๊อตตีไป ผู้ตัดสินจะตองช้เสียงคู้ผู้เล่นใ้คใ้คใ้คเกี่ยวข้องกับกลุ่มสก๊อตตีว่ามีการใ้คสก๊อตตีหรือไม่ และเมื่อลูกบอลใ้คหลุดออกจากสก๊อตตีไปแล้ว ผู้ตัดสินจะตองเคลื่อนตามทิศทางที่ลูกบอลใ้คเคลื่อนที่ไป หรือวิ่งลงไปค้กในแนวของกองหลังของฝ่ายใ้คครอบครองลูกบอล และควบคุมการเล่นต่อไป

3.9 การเล่นทั่ว ๆ ไป เมื่อลูกบอลอยู่ในระหว่างการดำเนินการเล่น ซึ่งไม่ได้ระบุไว้ในเหตุการณ์ที่กล่าวมา ให้ผู้ตัดสินยึดแนวปฏิบัติ โดยการวิ่งชนานไปกับลูกบอล และห่างจากลูกบอลประมาณ 10 เมตร ไม่ควรมองดูเฉพาะผู้เล่น ควรจับตามองลูกบอล เป็นหลัก เว้นเสียแต่ว่าจะฆ่าเสียงของการล้ำหน้าของผู้เล่น การวิ่งซึ่งชนานกับลูกบอลจะทำให้มองเห็นการส่งลูกล้ำหน้าได้อย่างถูกต้อง ตลอดจนการวิ่งเข้าไปวางทรย์ในเขตประตู โดยเฉพาะการเล่นใกล้เขตประตูนั้น ผู้ตัดสินควรวิ่งเข้าไปใกล้เขตประตู หรือยืนอยู่ในเขตประตู เสียเลย และที่สำคัญนั้นคือลูกบอลได้อยู่ในกรอบครองของฝ่ายรุกเพราะการดำเนินการเล่น จะรวดเร็วมาก หากมีวีรจรอยู่จะวิ่งไม่ทัน อาจมองไม่เห็นการพาลูกบอลเข้าไปในเขตประตู และถ้ามีกลุ่มสกรัมบังอยู่จะทำให้เห็นเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นไม่ชัดเจนได้

อนึ่งตำแหน่งในการยืนนั้น จะยืน ณ จุดใดก็ตาม ขอให้มองเห็นเกมส์การเล่น ได้อย่างทั่วถึงเป็นใช้ได้

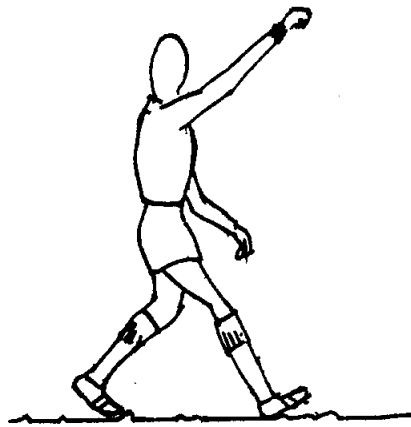
3.10 ในขณะที่เกิดการบาดเจ็บ ซึ่งก่อกองหยุดการแข่งขันนั้น ผู้ตัดสินต้องรีบวิ่งไปดูอาการคนบาดเจ็บ ถ้าเห็นว่าผู้เล่นไม่สามารถเล่นต่อทันที ต้องให้แพทย์เข้าไปดูอาการ ถ้าแพทย์วินิจฉัยว่าเล่นต่อไปไม่ได้ก็ต้องให้ผู้เล่นออกจากการแข่งขัน หากเขาสามารถเล่นต่อไปได้ ผู้ตัดสินก็ให้ดำเนินการเล่นต่อไป และจะต้องหาคเวลาที่เสียไปเพิ่มในเวลาแข่งขันด้วย และสิ่งที่ผู้ตัดสินควรระมัดระวัง คืออย่า ปล่อยให้ผู้เล่นปฐมพยาบาลกันเอง ให้เป็นหน้าที่ของแพทย์ แม้แต่ผู้ตัดสินเองก็ไม่ควรกระทำ

4. การเป่านกหวีดและการส่งสัญญาณ การเป่านกหวีดนั้นมีความหมายซึ่งเสียงของนกหวีดสามารถบอกลักษณะการกระทำผิดของผู้เล่นได้ คู่ประหนึ่งว่ามันเป็นภาษาพูดซึ่งสามารถทำความเข้าใจได้เหมือนกัน และถ้าหากผู้ตัดสินคนนั้นสามารถเป่านกหวีดโดยทำให้เสียงของนกหวีดนั้นเป็นที่เข้าใจของผู้เล่นได้ ก็จะทำให้เบาแรงในการใช้คำพูดสัพทภัยไ้มาก

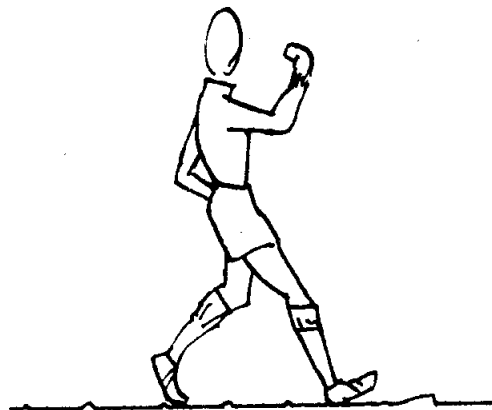
ที่เคียว กอปรกับการส่งสัญญาณโดยแสดงท่าทางประกอบให้นักกีฬาเห็นด้วยแล้ว ผู้ตัดสินไม่ต้อง
 พุคเลยจนจบการแข่งขัน นอกจากคำตัดสินที่ค้านักกีฬาเป็นรายบุคคลเท่านั้น ดังนั้นความสำคัญ
 ในเรื่องนี้ผู้ตัดสินจะต้องศึกษาและเรียนรู้เอาไว้ด้วย กล่าวคือ

4.1 เป่านกหวีดเสียงดังและยาว ในกรณีดังต่อไปนี้ คือ

1) ลูกโทษ (PENALTY KICK) และให้สัญญาณหรือสัญลักษณ์
 ประกอบ โดยหันหน้าไปทางฝ่ายผู้ที่มีโทษทำผิด ใช้แขนเหวี่ยงลงบนพื้นแสดงจุดที่ได้ลูกโทษ
 พร้อมกับชูแขนเหยียดตรงขึ้นเหนือศีรษะ (ดูรูป)

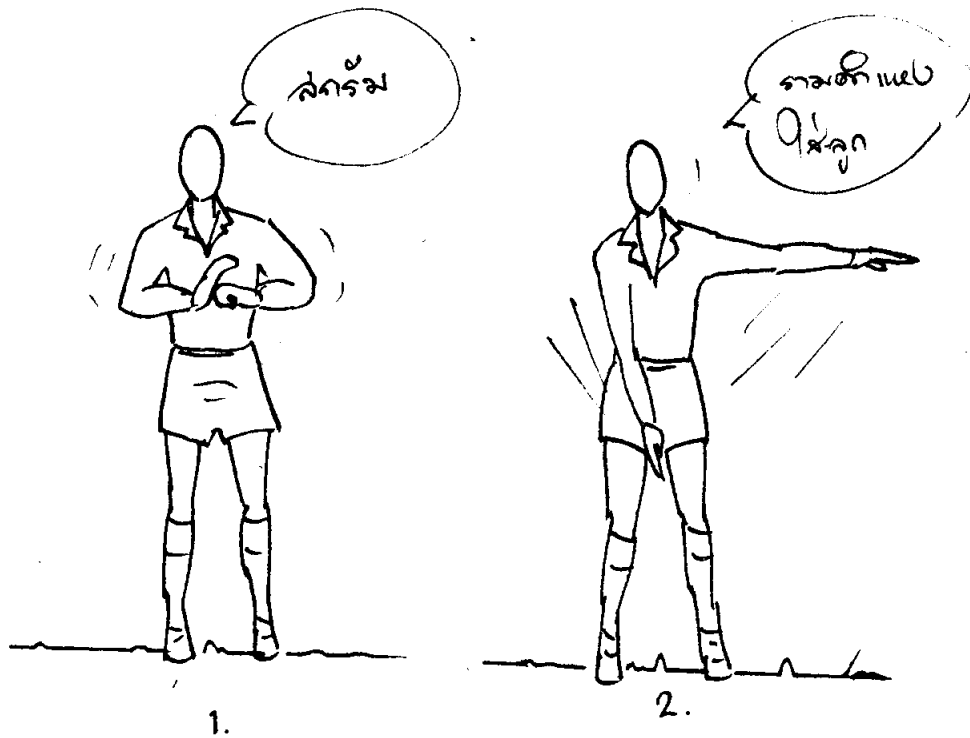
2) ลูกเตะกินเปล่า (FREE KICK) การให้สัญญาณ เช่นเดียวกับ
 การให้ลูกโทษ แต่ให้แขนลงมาโดยพับที่ข้อศอก (ดูรูป)

3) เริ่มต้น (KICK OFF) ในครึ่งแรกและครึ่งหลัง และให้
 สัญญาโดยชี้ไปที่จุดกึ่งกลางสนาม หรือเคาะลงไปในสนามก็ได้ เพราะการเริ่มต้นนั้นเป็น
 ที่เข้าใจของนักกีฬาอยู่แล้ว

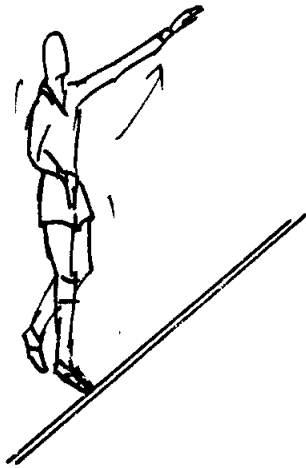
4) ยึดมั่นรับยื่น (FAIR CATCH) ได้ และผู้กักสันทองรับวิ่งไป ๗
 จุดที่รับยื่นได้ และให้สัญญาเหมือนกับการให้เตะลูกกินเปล่า เพราะการดำเนินการจะ
 เหมือนกับการเตะลูกกินเปล่าทุกประการ

5) เป่าให้กลุ่มขี้แย่งหรือกลุ่มสกริมย่อยหยุดการเล่น เพราะมีการ
 เล่นที่รุนแรงเกิดขึ้น เคาะและให้ท่าสกริมตั้ง โดยให้สัญญาศัพท์ โดยเอากำปั้นชนกัน หรือ
 กำมือข้างหนึ่งชนกับฝ่ามืออีกข้างหนึ่งก็ได้ พร้อมกับชี้จุดที่ให้สกริม และมีอีกข้างหนึ่งชี้ไปยัง
 ฝ่ายที่ได้ใส่ลูกเข้าสกริม

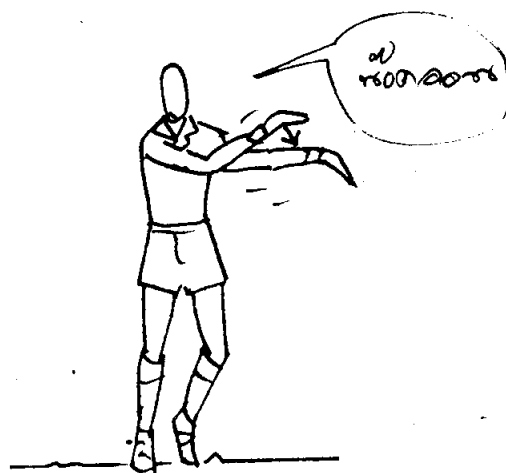
6) เป่าพุกการเล่นที่รุนแรง หรือมีการชกต่อยกันพร้อมกับ ตักเตือน คากโทษ หรือให้ออกจากสนาม และให้ฝ่ายที่มีได้กระทำผิดเป็นผู้ได้เล่น ลูกบอล ส่วนสัญญาณนั้นเหมือนกับการให้คากโทษในข้อ 1)

7) ไคทริย (TRY) และผู้ตัดสินต้องวิ่งไป ณ จุดที่ไคทริยบน เส้นประตู พร้อมกับหันหน้าเข้าในสนามเล่น และชูแขนข้างใดข้างหนึ่งชี้เข้าไปในสนาม

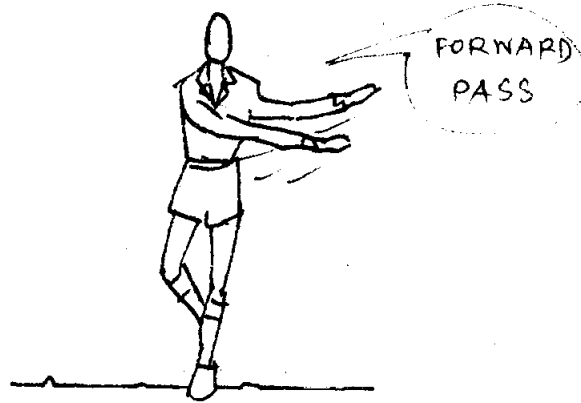
4.2 เป่าเสียงเบาพอได้ยินและสั้น ๆ ในกรณีดังนี้

1) ลูกกระดอน (KNOCK-ON) และการให้สัญญาณนั้น โดยการใช้มือข้างหนึ่งตบที่ปลายแขนอีกข้างหนึ่ง หรือใช้เท้าตบแทน หลังจากนั้นจึงชี้จุด และให้สัญญาณเช่นเดียวกันกับการให้ทำสกริมต่อไป

2) ส่งลูกข้างหน้า (FORWARD-PASS) พร้อมกับให้สัญญาณด้วย

มือแสดงการโยนลูกไปข้างหน้า หลังจากนั้นจึงชี้จุดและให้ทำสกริมต่อไป

3) ให้ทำสกริม สัญญาณคังได้กล่าวมาแล้วข้างต้น ในเรื่อง กลุ่มย่อยและสกริมย่อยในข้อ 4.1

4) ลูกออก และผู้ตัดสินต้องวิ่งไปยังจุดที่ถูกบอลออก ส่วนสัญญาณ ค่าง ๆ นั้น ผู้กำกับเส้นเป็นผู้แสดงให้ผู้เล่นทราบแล้ว ส่วนตำแหน่งการยืนของผู้ตัดสินก็ได้ กล่าวมาแล้ว

4.3 เป่าเสียงยาวคังหลาย ๆ ครั้งติดต่อกัน จะเป่าเมื่อเห็นว่า การกระทำผิดของผู้เล่นไม่ยุติลงเมื่อได้เป่านกหวีดในครั้งแรกแล้ว

4.4 เป่าเสียงแรกเบาสั้นและเสียงหลังหนักและยาว จะเป่าเมื่อหมด เวลาการแข่งขันในครั้งแรก และครั้งเวลาหลัง จะแสดงสัญญาณประกอบโดยการ ใช้แขนแกว่งไขว้กันไปมา 1-2 ครั้งก็ได้